

Хайван пазар в Стара Загора

и оживено движена-та изразителна глава, а святкащите очи търсят да издебнат лековерни купувачи” (Каниц 1995: 215).

В края на XIX-нач. на XX век в Северозападна и в Североизточна България мъжете при циганите решетари се занимават изключително с търговия на коне, волове и друг добитък, откол-

кото със занаята си (правене на решета, дръмони³¹ и др., от които са получили наименованието си). И на диниковларските цигани, обитаващи поречието на р. Дунав, мъжете също са търговци на коне (Маринов 1892: 10; Petulengro 1915-16: 44).

Български търговски вестник (№69 от 30 март 1898 г.) представя в своя дописка панаира на добитък в София. В нея намират място и циганите: „Щастливи бяха нашите цигани джамбази, които се накупиха с евтини издребнели коне, навързаха ги на вериги за опашките и ги откараха далеч на паша, за да ги поправят и чакат благоприятен момент, за да спечелят с нови препродажби...”.

Десетилетия наред най-големия панаир за добитък в Югоизточна България е Чирпанският. “Този панаир е за едър добитък и става на хълма, лежащ от южната страна на града... Целият обширен хълм бе покрит от хиляден добитък – биволи, коне, магарета – и многобройни коли и човеци...”. Обикновено в тази част на панаира е по-тихо. Пазарлъците стават почти на ухо, придружавани от едно искрено ръкостискане между

Панаир за добитък

ЕВГЕНИЯ И. ИВАНОВА • ВЕЛЧО КРЪСТЕВ

³¹ дръмон, дармон – решето с едри дупки